

BCU Cluj / Central University Library Cluj

N°. 43.

**A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.**

*Indúlt Bétsből, Kedden Május 31 ik napján
1803. ik esztendőben.*

Magyar Ország.

Pestről, Május 10-dikén. Ma emeltettek a' szokott solennitásokkal az ide való Királyi Univerzitás nagyobb Szálájában Doktori gradusra Felső Őri Fülep Sámuel és Skutta Károly Urak; — minekutánna a' ki szabott Akademiikus Cursust elvégezvén; az egész Medicinából és a' Batmok Orvoslása' tudományából a' szokott Rendtartás szerént a' két Rigorosum Exameneket ditséretesen kiállottak volna. — A' kik is tudományok tökéletesítése végett kevés idő múlva a' Betsi híres Ispotályokat fogják meglátogatni.

Eger, Május 18-dikán. Mai napon mondattott itt a' Mlgs üressült Püspökség béli Földes ura-

ság' székén ki egy bűnös aszfzonyra a' rettenő halálos végső ítélet. Ez a' szerentsétlen, ártatlan gyermekét irtóztató módon meg gyilkolván, és fejére itt az Uraság' székén hozatott halálos ítélet a' Felségtől is megerősfittetvén, 's a' mai napon ki is hirdettetvén, a' harmad napi szemléletés végett az arra kirendeltetett helyre a' régi szokás szerént kitétetett, és a' jövő pénteken a' hohér' pallosa által fejevétetvén, az örökkévalóságra által küldetetik. Gyilkosságát ifzonyú, anyai szeretet, szégyen, gyalázat, félelem, és a' borzafztó vétkes tselekedet közt való küzködése, holott a' hallatlan kegyetlenséggel vitte véghez: tudni illik, a' férje katonáskodván és a' háború végződésével haza várattatván, annak távol létében meggyerekezett, hanem azonna', hogy ártatlan tsetsemője a' világot látni kezdette, azt ismét szörnyű kínok között el hagyni kéntelenítettett, minthogy kegyetlen anyja őtet meg tsokolván, egy nagy gombostöt a' feje lágyába ütött, és, mivel ezen sebbe az ártatlan sokáig kinlódott, azt az anyja ismét meg tsokolvan, a' torkát egy bitskával meg mettzette. De még ezen két sebbel sem elégedett meg a' hánykodó szerentsétlen, ártatlan magzatján kegyetlenkedni: hanem harmadikszor is meg tsokolván, haldakló tsetsemőjét, annak alig érző szívetskéjét, ugyan azon bitskával által verte, a' mint mind ezeket, a' véteknek ifzonyuságán maga is el ifzonyodott, meg törödött, bánkódó szerentsétlen aszfzony maga meg vallotta. Itt az Uraság' székén ugyantsak azon kívül, hogy feje a' hohér pallosa által elüttesfen, arra is iteltetett vala, hogy kezei még életében elvágattassanak: hanem halálának ezen sullyosittatása a' Felség által kegyel-

mesen el engedtetett. Halálra való íteltetése előtte felolvasztatván, azt mind végig töredelmes indulattal ugyan, hanem álhatatos tsendefféggel halgatta, és a' Bíráknak fejére hozott ítéleteket igen bátor, 's elméjének jelenlétét bizonyító szavakkal meg közönte. A' Bíráknak hozzája intézett kegyes biztató és vigasztaló szavaikat, igen szívesen fogadta, 's mostan, kipányvázása ideje alatt, a' melléje rendeltetett lelki atyának társaságában, igazán, buzgón, és töredelmesen készül az Isten' színe eleibe való megjelenésre — a' ki légyen irgalmas az ő lelkének — ennek szörnyű példája pedig szolgáljon több ilyen eseteknek eltávoztatásokra. —

Vidékünkön az áldott tavasz igen bőséges áldást ígér a' folyó esztendőben. Ugyan is noha már több ízben voltak alkalmas esőink, a' melyek az egész természetet már eddig is ünepelő ábrázatba öltöztették vala: hanem, a' mai napon kezdődött, tartósnak lenni látzó, tsendes és országos esőzés, mind állandóságával, mint pedig termékenységet tsepegtető hasznos gyönyörűségével, egészízen meg vidámított bennünket.

Szőlő hegyeink ugyan igen bő áldását ígérnek a' Mindenhatónak; de mindazonáltal a' múlt esztendőbeli bornak az ára igen nagyon felmegyen: minthogy jó tulajdonságával bizonyosan felül fogja haladni a' jövőendő terméft annyibül, hogy ha sok borunk talál lenni, az valósággal olly tökéletes nem lesz, mint a' mostani. Azomban még minden szerentsénk a' Nagy Isten rendelésétől van fel függesztetve.

Erdély Ország.

Ha a' külső Országok oly hazafiakkal, a' kik

a' magok vagyonyokat a' köz haszonra feláldozták és fel áldozzák, ditsekedhetnek. Ha Magyar ország Pázmánnak, Szecheninek, Festeticsnek, a' kik az ország hasznára nagy áldozatokattettek és tesznek, örvendezhet: Erdély ország is ditsekedhetik hasonlókka, a' kiknek érdemek annál betesebb, hogy Erdély tsaknem minden kereskedéstől megfosztva lévén, nehezebb ott mint egyebütt az olyan vagyonnak szerzése, a' mellyet a' maradékoktól meg lehessen vonni. Naponként nevededik Erdélyben az ilyen jóltévők száma. Ha a' régiebbeket nem említjük is, tsak az utolsó két három esztendőök a' utj is annyira ki mutatták itt ezen igaz hazafüségokat, hogy egygyik a' másikkal látztatik vetélkedni. Némelyek a' köz haszonra Bibliothekakat állítottak, mások az ifiu, világi és Papi Rend nevelésire nagy tökepenzeket rendeltek, mások hasonló nagy tökepenzekkel templomokat építették, az Isten oltára szolgainak tapláztatásokra fundátziókat hagytak, mások az árvák és szegények számára nagy summákat adtak.

Leg elsőnek nevezhetjük ezek között, Erdély ország' mostani Udvari Cancellariussát M. Gos Gróf Teleki Sámuel Ur ő Exc.ját, a' ki hosszú időtől fogva ritka szorgalmatossággal, nagy költséggel gyűjtött Bibliothekáját (a' mellynek betses volt az eddig ki adott két kötetből álló Catalogusából minden külső és belső tudósok meg esmerik) M. Vásárhelyen egy különösen arra készített szép épületben fel állítván; a' köz használásra áldozta, a' ki is ezen Bibliothekát meg szünet nélkül való fáradozással még most is gyarapítja.

A' Kevés idő előtt meghalálozott Erdélyi volt Gubernátor B. Bruckenthal Sámuel ő Exc.ja,

az Ország és Fejedelme hasznára eltöltött élete alatt, igen nevezetes és nagy Bibliothekát és külömbkülömb féle ritka emlékezet pénzek (moneták) gyűjteményét, (a' melly Szebenben vagyon) utolsó rendelése szerént hasonlóképpen a' közhasználásra hagyta, olyan állandó feltétel alatt, hogy ezen könyv és monetaria gyűjtemént a' közhasználástól el vonni és eladni az örökösseinek is soha szabad ne legyen, ki is ezen kettős gyűjteménynek gondviselésére megkivántató költségül, azon épületen kívül, mellyben fél állittattak, 26 ezer forintokból álló tőkepénzt rendelt.

Ugyan ez előtt két évtendővel meghalálozott Erdélyi Püspök, Gr. Bathányi Ignácz eö Exja, Károly Fejérvárt nagy Bibliothekát és monetaria gyűjteményt állitván, azt ő is hasonlóképpen közhasználásra rendelte. Ezen Bibliothekának és mon. gyűjteménynek betse megesmértetésére elég azt említenünk, hogy mind a' kettőnek nagyobb része, annak a' ritka és ki terjedett tudományáról, esméretes Erdélyi vólt Statusok' Elölülője néhai Gyalakuti Gróf L á z á r J á n o s (a' ki az ily gyűjtemények szerzésében Erdélyben tsaknem a' legelső vólt) könyves, kézírás, monetaria, és egyéb tudomány béli gyűjteményeiből áll.

Különös érdemet szerzett Fejedelme 's hazája eránt magának a' Fogarasi egygyesült hitűek Püspöke B a b J á n o s Ur eö Exja is, a' ki mint a' Sz. irásban elő forduló jó gazda a' néki adatott talentomokat szorgalmatos gazdálkodása által nevelvén, azokat a' kitől vette, annak ditsöítésére, u. m. az Egyházi Rendnek segedelmére, a' világi ifjúság jobb és dízesebb móddal való nevelésére, és a' Fejedelme 's haza szolgálatjára való alkalmazta.

tására fordította — a' kinek ezen különös érdeme Fels. Urunknak is értésére esvén, ő F.ge ezen ki mutatott hazafiuságot nagy meglepédeffel el fogadni és önként való kegyes indulatjából annak némű némű meg jutalmaztatására a' tiszelt Püspök Ur ő E.ját Belső Titok Tanácsosi méltosággal megtisztelni méltóztatott. Boldog az ilyen jóltévő, a' ki még életében gyönyörködhetik jótéteményeinek gyümöltseiben; és boldog az a' haza, a' ki az élőtől vett jótétemenyek gyümöltseinek, nevedésit is várhatja.

Ditsekedhetik Erdély több más jóltévőkkel is, u. m. a' néhai Thesaurarius Cons. Belső Antal és Itélőmester Csernatoniférentz, úgy a' M.gos Gróf Erd. Gubernator ex. Exc.ja Zentelki Tisztartója (Ispánja) Kaszoni, és a' Maros Váshelyi Szeminarium volt Regense Tisztelendő Liszsi Andras, az ifjuság nevelésére rendelt fundatzióikkal, a' kiknek hazafiuságok annál nagyobbra betsülthetők, hogy tsak fizetéseikből éltek, s még is a' mit abból meg kémélhetek, nagyobb részint a' köz haszonra áldozták.

Ezeken kívül említhetünk még két Görög Országból Erdélybe jött és ott megtelepedett, Hadzi és Panajot Koppán nevű Kereskedőket, a' kik jól fogadtatásokat azzal hálálták meg, hogy az özvegyek, árvák, és templomok számára, mint egy 100 ezer Forint tőke pénzt rendeltek.

Frantzia Respublika.

Páris, Majus' 15-dikán. A' mai Moniteurben ezek hirdettek ki: — „

Az Első Konzúl tegnap délben bejött St. Cloudból Párisba. A' Státus-Tanáts az ő előlülése alatt tartott tanácskozást. Az után a' Párisi Pryta-

neumot látogatta meg, a' mellyet két ezftendőknek lefolytok alatt nem látván, az abban való rendtartást és fenytéket tökéletesebbnek találta, mint akkor vólt. Hat száz ifjak laknak ezen vezteményes kertben. Este theatromon vólt, 's még azután ki ment hálni St. Cloubba.

„Az említett Status-Tanátsból három-három Status-Tanátsosok vitték el a' Tribunátusba, Törvényhozó Gyűlésbe, és Szenatusba, az Országglószék jelentését. Minden gondolhatja, hogy ez a' jelentés a' Lord Withwort eltávazását tárgyazta; a' jelentés azonközben mind a' három helyen titkos Commiffiókban tétetett.

Ez a' jelentés ilyen formalitással ment véghez a' Törvényhozó Gyűlésnek tegnapi rend kívül való ülésében: — „A' Gyűlés délutáni két órakor özfze gyülekezvén, az Elölülő egy rövid írást olvasott fel, a' melly ennyiből állott: — „A' Respublika Országglószéke a' Törvényhozó Gyűléshez. — St. Cloubban, Floreal 24-dikén, a' 11-ik ezftendőben (Majus' 14-dikén) — Törvényhozók! Az Országglószék adatja tudtotokra, hogy három Orátorok jelennek meg köztetek délutáni két órakor, olyan tzállal, hogy az Országglószék nevében előttetek beszéljenek, és egy rend kívül való Jelentést tegyenek. Az Országglószék kívánsága az, hogy ti ezt, titkos Commiffióban halgassátok meg. — Első Konzul Bonaparte.“

Ezzel be érkeztek, Truguet, Gouvion - St. Cyr, és Thibaudeau Status-Tanátsosok, 's a' Törvényhozó Gyűlés Titkos Commiffióvá formálta magát. A' Jelentésnek felolvasztatása véghez menvén, a' Titkos Commiffió már harmadfél órakor ismét közönséges tanátsá változott vala. Az Elölülő 16-ik-

ra új ülést hirdetett, 's azzal a' Gyüleést elofzlatta. — (A' Titkos Commissió tsak annyit különbözik a' közönséges vagy rendes üléstől, hogy ebben akár ki meg jelenhet, és az arra rendeltetve lévő karokban halgathatja a' folyó dolgokat: mikor ellenben a' Gyülés Titkos Commissióvá változik, a' halgatoknak ki kell takarodni, 's az ajtók bététetnek).

Páris, Majus 16-ikán. Itt még vannak, a' kik remélik a' békefféget. Lord Withworthnak két Titoknokjai még itt maradtanak. Ő maga 13-dikra viradó éjjel, éjfél utáni egy órakerkezvén meg Chantillybe, ott meghalt, egy Kurirt botsátván előre szálláskészítés végett. Tizennegyedikre viradó éjjel Amiensben szándékozott hálni Követ ő Exc.ja, mellyhez képeest a' Calaisi kikötőhelybe az nap (14-ik) estvénél elébb bajosan juthatott el. Ezen lassú útozásban is a' békeségnek megmaradhatásához való reménséget akarják nemelyek keresni. Ma (16 dikban), még semmi hír nem jött vala Calaisból Párisba, a' felől, hogy az Anglus Követ oda meg érkezett volna. —

Az is bizonyos továbbá, hogy tegnap előtt egy Kurir érkezvén Petersburghól ide, olyan tudósítást hozott Sándor Császártól, hogy ő Cs. Felsége az Angliával való új ellenségeskedésnek eltsenedítésére a' maga hatalmas közbenjárását egész készséggel ajánlana — és e' végre azt is kész lenne meg tselekedni, hogy, mint a' Malthai Rend Oltalmazója, fegyveres sereget fogna ezen szigetre szállítani, addig, míg a' Frantzia és Anglus Országlószékek annak jövődő béli sorsa felett egymással végképpen megegyezhetnének — tsakhogy

e' miatt Európa' tsendességének újonan meg háborodni ne kelleffék. Ha ez így van, és ha a' Frantzia 's Anglus Országglózfékek között támadott új villongásnak főbb fundamentoma Maltha szigete: nem ok nélkül keresik a' Párisiak a' békeffég megmaradásához való reménségeknék fundamentomát az emlízett Kurirnak Pétersburgból való megérkezésében. Bizonyos az, hogy az itt lévő Orosz Követ Gróf Markow, még azon nap (14-dikben) elive, Kurirt küldött Londonba.

Azokra nézve, a' kik a' Lord Withworth hazamenetelét, mint valóságos háborúkezdötét úgy nézik, azt jegyzik meg némely Párisi tudósok, hogy az 1778-dik esztendőben is négy hónap - múlva kezdődött el a' hadakozás, az után, hogy az Anglus Követ Párisból elútazott.

Páris, Majus' 17 dikén. Azt erőffítik, hogy Lord Withworth olyan rendeléft küldött visszafra ide, hogy itt maradott lovait, szekereit, 's egyéb kézfületeit, tovább való rendelésig ne adják el. E' fzerént 'hát lehetséges volna, hogy ő még visszafra jöjjön Párisba. Valami magános levelek fzerént, a' mellyek 12-ikben indúltak Londonból, oda is egy Kurir érkezett éppen az nap Pétersburgból fontos tudósításokkal. Gyanitható képpen a' Londoni udvarnál is olyan ajánláft tett Sándor Császár a' maga hatalmas közbenjárása felöl, mint a' milyent a' Frantzia Országglózféknél tett.

Némelyek azt erőffítik, hogy Oberster Colbert volna az a' Kurir, a' ki Pétersburgból Párisba visszafra érkezett, 's az Orosz Császártól e'féle közbenjárói ajánlás felöl való izenetet hozott volna az Első Konzúlnak: de a' mellyet mások kétség-

be hoznak, azért, hogy Oberster Colbert April. 25-dikén még Petersburgban tartózkodott.

A' Bonaparte' képivel már ki jött öt Livrás (valami harmadfél talléros) ezüst pénzeket, ismét váltják vízfíza és be olvasztják, azért, hogy a' rajtok lévő figura, igen dombos lévén, alkalmatlan a' kereskedőknek az özfíze rakásban, a' kik husz-husz darabot szoktak azokból a' lapjokra tsomónként özfíze tsinálni. A' Finantziai Minister két, tiz-tiz ezer Livrákból álló jutalmakat tett ki azoknak szamokra, a' kik az ezüst és arany pénzek készíttetésekre leg szebb és leg alkalmasabb formát találnak fel.

Lyonba hat ládák érkeztek meg Romából, a' mellyekben a' Pápától Bonaparténak szánt ajándékok hozattatnak. Mik légyenek ezek, még nem tudhatni. Nem soká Párisba fognak érkezni.

Gen. Lafayette, mint gondolják, vízfíza fog menni Amerikába, mint hogy az ő hasznos szolgálatainak megjutalmaztatások végett, a' mellyeket a' szabadságért való hadakozás alkalmaságával mutatott az Amerikaiakhoz, 12 ezer holdnyi (jugerum) kiterjedésű jofzágot ajándékozott néki a' Congressus.

Említettük vala, hogy azon feltételek között, a' mellyeket a' Frantzia országlólszék az Angliai Ministeriumhoz küldött, az is lett volna, hogy a' helyett, hogy az Anglus seregek Maltha szigetén még néhány esztendőig maradjanak meg, a' Frantzia országlólszék inkább azt fogná tselekedni, hogy a' Nápolyi Udvarnál való közbenjárása által ki eszközli, hogy L a m p e d u s a szigetét foglalhassák el az Anglus seregek. A' Párisi Publicista nevű Ujságnak írója így elméskedik ezen szigetről:

„Lampedusa szigete (ugymond), melyet az Ujságírók most a' Nápolyi majd a' Szardiniai birtokok közzé számlálnak, nem kevés dolgot adott a' Frantzia és Anglus íróknak, a' kik az ő eredeti mivóltának ki tanulásán török fejeket. Nem egyéb ez, a' régi költeményes Calypso szigeténél, Sicilia és Afrika között. Tsak egy Remete lakik rajta, a' ki egy Kápólnában, melly a' Bóldogságos Szüznek van szentelve, áhitatoskodik, és a' hol a' keresztyén hajósok olykor-olykor ki kötven, ezeknek alamisnájokból élösködik. Ott van egy régen meg holt Török Remetének is a' sirja, a' melly felett égő lámpásra is gondot viseiven, a' Mahomedanusoktól is nem kevés ajándékot kap ezen szolgálatjáért. Illyen formán, mintha mind két vallás sorsosaival valamely halgatva készült kötése vólna, mint egy egyedül uralkodó, úgy tápláltatik ezen senki nem lakta földön tölők. Most újonan ki rántódott ezen puszta szigetnek tsaknem el aludt emlékezete az felejdékenység tengeréből. Ezen sziget mellett szenvedett hajótörést az Ötödik Károly hajós serege. Ez az, a' hol a' Poéták híres Calipsója, még a' halhatatlanágnak ígérese által sem maraszthatta meg Ulyffest. Itt, a' Lampedusai lugosokban történt, a' hol a' szép Eucharis egy tekintetével semmivé tette a' komor Mentornak egész plánumát; a' hol Amor, egy szempillantásban el enyészttette a' böltseffégnek fáradságos munkáját. És imé! ma minden kellemetességei el enyésztek Lampedusának. Hová lettek: az örökké való tavasz; a' virágos lugosok, az igéző Nymphák? mind ezeknek helyeket egy Malthai Remete, egy döledékeny kápólna, és egy Török pap sirhalma foglalták el!

Nagy Britannia.

A' Londoni leg újabb leveleink Majus 13-dikán indultak. Semmi újat nem olvasunk benne. Nem is lehet, minthogy L. Withworth még csak azon éjjel hagyta vala oda Párist.

„Ha meg nem tsalatunk (így írt Majus 10-dikén a' Morning-Chronicle nevű Ujság Londonban) a' Bonaparte engedései, kivált képpen Malthára nézve, a' melly pedig főbb pontja a' folyó alkudozásnak, olyan meszfze kiterjednek, hogy nem lehetett volna remélni is. El áll, azt mondják, ezen szigetre nézve a' Kötés mellől, csak hogy Anglus seregek által ne legyen el foglaltatva; nem kívánnya, hogy éppen Nápolyi katonák legyenek benne őrizeten; legyenek, ha nekünk inkább tettik, Auszriaiak, Prufzizusok, Oroszok, mind addig, míg a' sziget jövődő sorsa állandóúl elintéztethetik. Több az, hogy nem bánnya, ha Lampedusát el foglaljuk, és meg erősitjük is. Ha ilyenek a' Bonaparte kívánságai, bajosan menthetik meg Ministereink magokat, ha még is hadat kezdenek Maltha miatt. Így egész Europa szemei előtt mi fog-nánk lenni a' támadók.“

Még ki nem tanulhatták annak a' finom tsalárdságnak mesterét, a' ki Majus 5-dikén a' Londoni Polgármestert és a' Kereskedőket, a' tudva lévő tsúfos módon meg tréfálta. Ez a' maga nemében, egy a' leg vakmerőbb tsalások közül. A' feljebb való háboruk' idejekben történt még egyszer valami ehez hasonló; hanem koránt sem tett annyi kárt mint ez a' mostani, a' melly által igen sokak, vagyonyoknak nagy részét egyfizeriben elvesztették, nem csak Londonban, hanem más idegen kereskedő városokban is, a' hova a' békeffé-

ges hír mintegy futó tűz széljel szaladván, sokaknak nagy nyereséget, másoknak pedig nagy károkat okozott. Jeles ezen vakmerő tsalásnak egész históriája: — „A' mondott napon délelőtti 9 és 10 ora között be állván egy magát Státus-postának nevező, és ennek tzimerét hordozó, nagy tsizmás, sarkantyus személy, a' Polgármesterhez, elő vezén egy petsétes levelet, 's azt mondja, hogy Minister Hawkesburytól hozza, a' ki ebben azt jelenti, hogy a' két Országlószékek között folyó alkudozások szerentsésen végződtek legyen, 's hogy ezen hírt ~~Bevegyésbe kerülde~~ ~~Ministry~~ ~~Liberal~~ ~~Minister~~ látván a' Hawkesbury kéz irását és petsétjét, semmi tsaláson nem gondolkozik, 's nemcsak hogy egyenesen küldi a' levelet a' Loyd káveházába, 's a' Kereskedő Tanátsházhoz, hanem hirtelen lecopiáztatván, a' maga haza eleibe is ki ragasztatja. A' váltópapiroflak' betse egyfzeriben tsaknem tíz pro-centót hágott; 's a' kik egy pár napok alatt jó oltsón sok ilyen papiroffat be szedtek vala, egyfzerre egész töképénzeket nyertek: valamint azok, a' kiknek el adták, hasonló summákat vesztettek. A' hír azonban, a' Ministeri Cancellariákhoz is el jutván, itt egyfzeriben észre vették a' tsalárdságot, minthogy jól tudták, hogy semmi sintsen a' békefégből. Vans itt a' d a' Titoknok, hirtelen a' Polgármesterhez futtat egy Al-Titoknokat, 's megizeni, hogy a' hozzá küldetett levél költemény. Jobb vizsgálás árá vétetik a' levél, 's látják, hogy a' petsét ugyan a' Hawkesbury petsétje, hanem valamely más levélről vétettetett le, és ragasztatott ezen költött irás alá, &c. — Hát ez a' nagy tsizmás sarkantyús Státus-Posta honnét vette volt magát? — Erre a' kérdésre ilyen forma feleletet

olvasunk egy más tudósításban: — „Negyedikben estve ki megy egy esméretlen, a' Douvre felől jövő útra, Darfordba. A' fogadóba tudakozódik, hogy Schaw, a' Kurir, nem érkezett-e meg Párisból? Mondják néki, hogy nem tudják, nem látták. Itt be ül az esméretlen egy posta kotsiba, és Manchester felé tovább hajtván, a' rendes postafekérrel szembe találkozik. Kérdi, hogy a' Kurir Schaw nem ül-e a' szekérben? — Mondják, hogy nem: hanem, ül egy más. Halván ezt az esméretlen, meg tér, és a' rendes postafekérrel Darfordba vizsgálja késéni, a' hol mondja az említett Kurirnak, a' kit Napolyinak nézett lenni, hogy üljön hozzá a' kis postakotsiba, mert sokkal hamarább Londonba érkezik. Ugy istörtént. Londonban a' Fejér-ló fogadóban Majus 5-dikén egygyütt fölöstökömöztek. A' Kurir be adta a' leveleit Hawkesburyhoz, 's az után arra is rá engedte magát az idegentől vétetni, hogy tölle egy levelet a' Polgármesteri házhoz be adjon, a' melly a' tudva lévő költött levél volt.“

Elegyes Dolgok.

Leyda, Majus' 12-dikén. Ide olyan hírek érkezének Hágából és Antverpiából, hogy a' Louisiana-ba való elevezésre a' Helvoetsluisi kikötőhelyben már régen kézzen álló Frantzia hajós seereg, ezen tzelozással egélszen felhagyván, minden kézületeit a' partra vizsgálja hordatta, 's az emberek, a' kik ezen új koloniába elevezni szándékoztak, minnyájan széljel ofzlottak légyen: Antverpiában pedig kihirdettetett, hogy egy kereskedő is a' koloniák felé útra ne induljon.

Antwerpia, Majus' 8-dikán. Az itt lévő Tengeri Biztoshoz ilyen levelet küldött Páris

ból a' Tengeri Minister: — „Képtelen vagyok jelenteni, hogy mind azok a' hajók, a' mellyek a' Respublika költségén, emberekkel, eleséggel és egyéb készületekkel megterheltetve, koloniáink felé elevezni szándékoznak, hanem ezen hónap' 10-dike előtt, még el nem indulnak: ezután tovább való rendelésig a' kikötőhelyből ki ne mozdúljanak. A' mi az olyan hajókat illeti, a' mellyek csak az ország partjai körül való kereskedés kedviért eveznek ide amoda, az ilyenek még ki evezhetnek: hanem tudokra kell a' hajós kapitányoknak adni, hogy éppen olyan előre való vigyázást eljénnyel, mint a' hadakozás idején szükséges. Ez a' parantsolat a' jelen való körülállásoknak bizontalanságokra nézve adatik ki. Meg kell pedig mondani a' kereskedőknek, hogy ez a' bizontalanság a' mostani körülállások között annyival félelmesebb, és az előre való vigyázást annyival is inkább meg kívánja, minthogy könnyen meg eshetik, hogy Anglia előbb hozzá kezd az ellenségeskedéshez, mint sem a' hadat kihirdettetné.“ — E' szerezésem ismét bútsut vehetünk, ki tudja hány esztendőig! a' kereskedéltől.

M á s o d s z o r i T u d ó s í t á s.

„Az 1802 Esztendőbeli Magyar Ország gyűlésének naponként való (Diarium committorum Regni Hungariæ) jegyzéseit, és annak végezéseit (Acta Dietalia) illető Tudósítás.

Mivel az utolsó Ország Gyűlésének végezésétől fogva már fél esztendőbeli idő elfolyt; erre nézve azok az Urak, kik eleintén ezen Gyűlésnek nyomtatásban kiadott végzéseinek némelly részeit magoknak meg szereztek, arra kérettetnek, hogy még a' többi hibázó részeit is a' Pelti, vagy

Po'sonyi Könyváros Bóltjaiban, vagy az Otfzágosan esméreres Biztosainál meg venni méltóztallának, nép pediglen Sz. János havának vége előtt; mivel azon idő elfolyása után a' még hátra maradt árkusok Makulatúra közzé el vettvén többé egyenként ki nem szolgáltatnak; hanem tsak a' kevés számú egész Példamányok 8 for. fognak el adatnia. Po'sonyban Pünköft havának 6-ik napján. 1803. elztendőben.

Füskúti Landerer Mihály,

k. priv. Nemzeti Po'sonyi 's Pesti

Könyvnyomató, és áros.

Jelentés.

Most jött ki Váczon EDES GERGELY' költeményeiből 3 darab. Első áll Epigrammák-ból és a' Horatius' mértéke szerént irtt Danák-ból. Mellyek közt találatnak Horat. 23 válogatott Danljai Zaffo éival és ugyan Horatius' 7 Satyrai hasonló nemű 's számú versekbe fordítva a' mint lehetett szóról szóra. Második: EDES GERGELY ifjúi Enyelgéseijobbítva és bővítve. Harmadik. Az Anakreon' Versei egyenesen Görögből. A' három Darabnak arra egygyütt in Exemplaribus 36 kr. Találatnak Pesten Kis István és Infitoris Bibliopola Uraknál azon kívül Rev. Komáromban Töltési István, Fejérváronn Baumeister József Compactor, Uraknál — míg egyébüveis szállíthatnának.

Ugyan a' Váci Typographus Urnál a' néhai T. Hunyadi Ferencz Ur halotti Prédikáziói is már sajtó alatt vagynak; a' ki annak már elfogyott közönséges prédikázióinak első Darabját is újra, sokak megkeresésekre, sajtó alá veszi. —

P. D.